

מי (חיפה) 47183-03-22 - היחידה הארצית לחקירות הונאה פרקליטות מיסוי וכלכלה נ' יוסף אזריאל

מ"י (חיפה) 47183-03-22 - היחידה הארצית לחקירות הונאה פרקליטות מיסוי וכלכלה נ' יוסף אזריאל
מ"י (חיפה) 47183-03-22

היחידה הארצית לחקירות הונאה פרקליטות מיסוי וכלכלה

נגד

יוסף אזריאל

בית משפט השלום בחיפה

[12.11.2024]

כבוד השופט יוכי ספיר

החלטה

רקע ותמצית טיעוני הצדדים

1. בפניי בקשה מיום 26.8.24 להארכת תוקף תפיסת מוצגים בהתאם לסעיפים 32 ו-35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש-נוסח חדש), התשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי") ב-180 יום נוספים (להלן: "הבקשה").

2. כנגד המשיב ומעורבים אחרים מתנהלת חקירה מסועפת, אשר הפכה לגלויה ביום 22.3.22, כשלמשיב מיוחסים, בין היתר, חשדות לביצוע עבירות של שוחד, הלבנת הון, עבירות מס, מרמה והפרת אמונים, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועוד, כל זאת בזמן כהונתו, בין היתר, כסגן ראש עיריית קריית ביאליק וכיו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה קריות.

3. במסגרת חקירה מורכבת ומסועפת, הכוללת תתי פרשיות, נחקרו עדים רבים ונתפסו מוצגים רבים ורכוש רב. על פי פירוט שמסרו הצדדים בדיון שהתקיים בפניי ביום 14.10.24 (להלן: "הדיון"), פרטי רכוש המשיב אשר נותרו תפוסים נכון למועד הדיון הינם כדלקמן:

א. כסף בסך של 17,950 ₪.

ב. פוליסת כלל ביטוח בסך של כ-2,800 ₪.

ג. פוליסה בחברת הפניקס בסך של כ-496,000 ₪.

ד. פוליסת ביטוח בחברת הראל בסך של כ-455,000 ₪.

ה. פוליסה בחברת מגדל בסך של כ-97,000 ש"ח.

ו. זכויות נדל"ן בגוש 10445 חלקה 132 בבית מגוריו של המשיב.

ז. רכב קיה שבבעלות המשיב שנתפס רישומית וששווי במועד התפיסה הוערך בסך של כ-56,000 ₪.

ח פיקדון מוקפא בבנק המזרחי בסך של 70,000 ₪.

ט. מסמכים, ניירת, טלפונים ניידים ופנקסי שיקים.

4. הרכוש המפורט לעיל תפוס מיום 22.3.22 לצורכי חקירה ומשפט, ולצורך חילוט עתידי.

5. ביום 26.2.24, בהסכמת ב"כ המשיב, האריך חברי כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח ב-180 ימים את תוקף תפיסת

המוצגים, לאחר שעובר להחלטה זו הוארך תוקף התפיסה, מעת לעת, לרבות בהסכמת ב"כ המשיב, או בהיעדר

תגובה. כעת, כאמור, במסגרת הבקשה, עותרות המבקשות למתן הארכה נוספת לתוקף התפיסה, ב-180 ימים.

6. במסגרת ההליכים הנוגעים למשיב, שהינו החשוד המרכזי בחקירה, היה המשיב עצור למשך מספר ימים, ואף נאסר

עליו העיסוק בתפקידים ציבוריים מסוימים, כשגם הצווים בעניין זה הוארכו מעת לעת.

טענות המבקשות

7. במסגרת הבקשה צוין כי החקירה הסתיימה, וכי ביום 8.1.24 הועבר תיק החקירה במלואו לעיון הפרקליטות

להמשך בחינה וטיפול.

8. מהדו"ח הסודי אשר הונח בפניי (במ/1) עולה כי היקף העבירות עולה לאין ערוך על שווי התפוסים המפורטים

מעלה.

9. אשר לקצב התקדמות החקירה, במהלך הדיון הטעים ב"כ המבקשות כי בית המשפט כבר קבע שהחקירה

מתקדמת בקצב משביע רצון. אשר להיקף העבירה, ב"כ המבקשות הוסיף וטען, כי הנושא משפטי ומשכך אין מדובר

בסוגיה שדינה להתברר בהליך שבפניי, אלא בפני המותב שידון בתיק העיקרי, והפנה לפסיקה לעניין זה.

10. בהקשר למצבו הכלכלי של המשיב, ב"כ המבקשות ציין כי אין כל אינדיקציה לנכונות טענות המשיב בדבר מצוקה

כלכלית. יתר על כן, ב"כ המבקשות הבהיר כי לא זו בלבד שלמשיב הוחזר סך של 45,000 ₪, אלא שבפועל הוא

ממשיך לעבוד ולקבל שכר.

11. ב"כ המבקשות הרחיב את הדיבר על כך שתיק החקירה הועבר אל הפרקליטות בחודש ינואר 2024, וכי

הפרקליטות עמלה על לימוד התיק באופן אינטנסיבי, ואף הורתה על ביצוע השלמות חקירה, ובהקשר זה אף הפנה

להנחיית היועץ המשפטי לממשלה הנוגעת לתיקי חקירה בהיקף גדול דוגמת התיק מושא בקשתו, המלמדת על כך

שזמן הטיפול המירבי על ידי הפרקליטות הינו 24 חודשים, ללא אורכות.

12. בסיכום טיעונו עמד ב"כ המבקשות על כך שחרף הזדמנויות שניתנו למשיב למסור גרסתו לאורך חקירותיו, כבר

בשלב מוקדם של החקירה בחר המשיב לשמור על זכות השתיקה, להבדיל ממתן מענה לגופן של שאלות ולגופו של

עניין.

טענות המשיב

13. במהלך הדיון צמצם ב"כ המשיב את יריעת בקשתו להחזרת כלל התפוסים, לרכב מסוג קיה שאת אומדן שוויו

למועד הדיון הציב על הסך של 30,000 ש"ח, ולפיקדון המוקפא בסך של 70,000 ₪.

14. בהקשר זה של הסכמת ב"כ המשיב לצמצום יריעת המחלוקת להארכת תוקף התפיסה כאמור מעלה, אציין את

דברי ב"כ המשיב לפיהם הסכמתו ניתנה על בסיס ההבנה שבתום תקופת התפיסה המוארכת החקירה תסתיים, וכי אין

בהסכמתו הנוכחית כדי להעיד על העתיד, שכן בתום תקופת ההארכה לא יסכים להארכה נוספת. הגם שדברים אלה

אינם מחייבים את המבקשות, וממילא לא את ביהמ"ש, מצאתי לנכון לצייןם.

15. בנסיבות ההסכמה מעלה, החלטתי בבקשה תתמקד בסוגיות שבמחלוקת: שחרור רכב הקיה ושחרור הסך של

70,000 ₪.

16. בטיעונו בכתב ובטיעונו בעל-פה בפני הטעים ב"כ המשיב, כי הגם שיתכן שקיימות ראיות לכאורה לתפיסה, לא זו

בלבד שעצמתן נמוכה, אלא שבשים לב לכך שאנו ניצבים כחמש וחצי שנים לאחר תחילת החקירה הסמויה, שהפכה

לגלויה החל בשנת 2022, ומשהחקירה הממושכת הסתיימה ולמרות זאת אין צפי ברור לגבי מועד לקבלת החלטה

בנוגע להיקף כתב האישום, ככל שזה יוגש, האיזון הנכון בין האינטרס הציבורי לאינטרסים של המשיב מטים את הכף

לזכות מרשו לשחרור התפוסים.

17. את עיקר יתב טענותיו בהקשר להחזרת רכב הקיה ולהחזרת הסך התפוס של 70,000 ₪ השליך ב"כ המשיב על

מצוקה כלכלית אליה נקלע המשיב.

18. בנסיבות אלה ניתנה למשיב הזכות להרחיב את טיעונו בעניין המצוקה הכלכלית בכתב, תוך הפנייה לאסמכתאות.

טענות המשיב והמבקשות בנוגע למצב הכלכלי של המשיב כפי שעלו לאחר הדיון

19. ביום 27.10.24 הגיש המשיב הודעה משלימה אליה צרף אסופת מסמכים (להלן: "ההודעה המשלימה").

20. מהאמור בהודעה המשלימה עלה, כי המשיב רשם לחובתו חובות בסך של 33,000 ₪ לרשות המיסים, חוב בסך של 158,00 ₪ בגין מס רכישה, וחוב נוסף של 139,000 ₪ בגין מס שבח.
21. בתשובתן מיום 30.10.24 ציינו המבקשות כי חובות אלה מצביעים דווקא על שפע כלכלי ולא על חוסר כלכלי, שכן מדובר בחובות הנובעים מרכישתם והשבחתם של נכסי מקרקעין יקרי ערך בשווי של מיליוני ₪, ובאופן שמצביע על צבירת נכסים מבלי שהמשיב הצביע על מקורות המימון שלהם.
22. המבקשות הוסיפו וטענו, כי המשיב לא ציין מה הכנסותיו, הוצאותיו, נכסיו והתחייבויותיו, וכי לא ידוע על שינוי בהכנסותיהם של המשיב ואשתו, או שקיימת אינדיקציה לכך כי אלה השתנו באופן שאינו מאפשר כיום ניהול משק בית תקין כפי שהיה בעבר.
23. נוסף לנימוקים אלה ציינו המבקשות, כי פלט החשבון אשר צורף להודעה המשלימה מצביע על יתרה בחשבון העובר ושב של המשיב בסך של כ-144,000 ₪, גם לאחר העברת סכומים של עשרות אלפי שקלים לחשבונות אחרים, ביום שלאחר הדיון.
24. עוד ציינו המבקשות, כי מפלט החשבון שצורף עולה ששכרו החודשי של המשיב מעריית קריית ביאליק עומד על סך של כ-20,000 ₪, וכי ישנן הכנסות נוספות משיקים דחויים על סך של כ-12,000 ₪, ככל הנראה מדירות אותן משכיר המשיב.
25. זאת ועוד, המבקשות הוסיפו וצינו כי מאז פרוץ החקירה הגלויה, ולאחר שפג תוקף איסור היציאה של המשיב, יצא המשיב מן הארץ 5 פעמים, עובדה שלתפישתן מצביעה אף היא, על מצב כלכלי טוב.
26. בתגובתו של ב"כ המשיב מיום 5.11.24 נטען כי תגובת המבקשות מתעלמת ממאזן הכוחות, מנציחה את ההליך התלוי ועומד, משתקת את המשיב ועושה כל מה שניתן על מנת לשמר את המצב, חרף הצהרותיהן בפני כבוד השופט לוי מבית המשפט המחוזי (כתוארו אז) והחלטתו, ובשים לב לכך שהמשיב צמצם בקשתו למינימום.
27. הבסיס הנורמטיבי לסמכות המשטרה לתפוס חפץ עולה מהוראת סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי המעגן את הסמכות לתפוס חפצים בקבעו כי:
"א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."
סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי שעניינו בהחזרת התפוס על ידי המשטרה קובע כי:
"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."
28. נוסף לעילות התפיסה הקבועות בסעיף 32 הנ"ל, נקבעה בפסיקה עילת תפיסה נוספת לצורך חילוט עתידי בשווי רכוש הקשור לביצוע העבירה (לענין זה ראה בש"פ 553/22 פלונית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.2.22), ורע"פ 4526/18 אלוביץ' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2018)).
29. עוד נפסק לא אחת, כי גם אם מתקיימת עילה לתפיסת חפצים, הרי שהסמכות להמשיך ולהחזיק בהם אינה מוחלטת, אלא עליה להיות מידתית, קרי, נדרשת בחינת חלופת תפיסה שפגיעתה במשיב פחותה אך תשיג את תכלית התפיסה, כשבחינה זו תיערך תוך עריכת איזון בין תכלית התפיסה לבין זכות הקניין של הפרט.
30. זאת ועוד, כאשר מדובר בתפיסת חפצים שמטרתם חילוט עתידי יש לבחון את אופי התפתחות החקירה והצפי לקיום משפט ולסיומו בהרשעה (ראה לענין זה בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.06)).
31. מן הכלל אל הפרט - במקרה שבפנינו מדובר בחקירה רחבת היקף, הכוללת חשודים וחשדות רבים, במסגרתה נחקרו עדים רבים, נעצרו חשודים לרבות המשיב, ובוצע מגוון רחב של פעולות חקירה. הגם שהחקירה עסקה בתתי פרשיות, הרי שמושא החקירות המרכזי הינו המשיב.
32. במסגרת החקירה נתפסו, עם הפיכת החקירה לגלויה ביום 22.3.22, גם התפוסים מושא הבקשה בה עסקינן.

33. ביום 8.1.24 הועבר תיק החקירה לעיונה של הפרקליטות ובתאריכים 9.5.24, 3.9.24 ו-13.10.24 נתבקשו ע"י הפרקליטות השלמות חקירה.
34. עיינתי בתקציר פעולות ההשלמה שהונח בפניי, ובפעולות החקירה עצמן, והתרשמתי כי היחידה החוקרת פועלת לקידום החקירה ולביצוע פעולות חקירה משמעותיות אותן נתבקשה לבצע ע"י הפרקליטות. השלמות חקירה מהותיות אלה מצריכות עיבוד והצלבות נתונים, להבדיל מפעולות חקירה טכניות, הגם שגם כאלה נדרשו.
35. מכאן, שלא ניתן לומר כי בנקודת הזמן הנוכחית, הגם שמיקומה בציר הזמן למעלה משנתיים וחצי לאחר הפיכת החקירה לגלויה, חל כרסום בעוצמת הראיות ובעוצמת החשד הסביר, שכן אלה נותרו, כך לדידי, בעוצמה גבוהה כפי שאף נקבע במסגרת החלטות קודמות.
36. אשר להנחיית היועץ המשפטי לממשלה שעניינה במשך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום, מצאתי לציין כי הגם שבהתאם להנחייה האמורה עניינו של המשיב דורש את האצת הטיפול, בין היתר מאחר שחלה פגיעה בזכות הקניין של המשיב עקב תפיסת החפצים, הרי שבהתאם לאמור בהנחייה בנוגע למגבלות מועדים, טרם הסתיים פרק הזמן המקסימלי הניתן לרשות התובעת לשם גיבוש החלטה סופית בדבר נקיטה או אי נקיטת הליכים פליליים, בשים לב לכך שעבירות כלכליות ועבירות שחיתות המנויות בתוספת הראשונה א' ובתוספת הראשונה ג' לחוק סדר הדין הפלילי, עשויות להצדיק פרק זמן ארוך אף יותר לשם מתן החלטה.
37. בהינתן האמור מעלה נשאלת איפוא שאלת המידתיות, קרי, האם יש מקום להמשך התפיסה ברישום של רכב הקיה והמשך התפיסה של הפקדון המוקפא בסך של 70,000 ₪, או שמא ניתן, כבר כעת, להשיג את תכלית התפיסה בדרך אחרת, דהיינו האם יש מקום לשחרור התפוסים לחלוטין, או למצער לחלופת תפיסה אשר תגרום למידת פגיעה מועטה יותר במשיב, ושעדין תשכיל לשמר את האינטרס הציבורי באופן שיבטיח אפשרות חילוט עתידית, ככל שזו תיהפך לרלוונטית.
38. ברי, כי בכל תפיסה קיימת מידת אי נוחות לבעלים של הרכוש. יחד עם זאת, כאמור מעלה, יש לערוך איזון ראוי בין זכותו הקניינית של מי שרכושו נתפס, בענייננו המשיב, לבין האינטרס הציבורי בהמשך קיומה של חקירה תקינה וגילוי האמת, בפרט בעבירות בהן קיימים חשדות לשחיתות שלטונית כבענייננו, תוך אי חסימת הדרך לחילוט הרכוש התפוס בתום ההליך, ככל שכך יוחלט.
39. אקדים אחרית לראשית בכך שכבר כעת אומר שבחינת מכלול הנתונים והטיעונים שעמדו בפניי הובילה אותי למסקנה, כי בשלב הזה, האינטרס הציבורי גובר על האינטרס האינדיבידואלי של המשיב לשחרור התפוסים, גם ככל שהדבר נוגע אך ורק לפיקדון מוקפא בסך של 70,000 ₪ ולרכב הקיה שנתפס ברישום, שבעת תפיסתו ברישום עמד שווי על סך של כ-56,000 ₪, בעוד שהיום עומד שווי אליבא דמשיב על כ-30,000 ש"ח.

40. הטעמים למסקנתי

א. בהתאם לטענות המבקשות, ההיקף הכספי של העבירות עומד על כ-25,000,000 ₪. אל מול טענות אלה, אומדן שווי הרכוש אשר נתפס נמוך יותר (בהקשר לבחינת היקפן הכספי של העבירות, נחה דעתי כי במקרה שבפניי קיימת תשתית לכאורית לסכום הנטען ע"י המבקשות, הגם שברור כי ההיקף הכספי של העבירות יבחן לעומקם של דברים, ע"י המותב שישמע את התיק).

ב. מעיון בחומר שהוצג לי ונמסר לעיוני בתום הדיון עולה כי חקירת המבקשות שהתקדמה בקצב משביע רצון עובר להעברת חומרי החקירה לפרקליטות עוד בינואר 2024, ממשיכה להתקדם בקצב משביע רצון, גם כעת בהנחיית הפרקליטות.

ג. כעולה מהחומר שהונח בפניי (ב"מ/2), המשיב לא מסר גרסה שכן בחר בזכות השתיקה.

ד. בהקשר זה של בחירת זכות השתיקה אציין, כי הגם שמדובר בזכות חוקית, קיימת לדבר משמעות חקירתית, במובן שיתכן ויש בדבר כדי להביא לפעילויות חקירה רחבות יותר ומאומצות יותר, ואלה, כך על פני הדברים, לוקחות זמן רב יותר.

ה. אשר למצבו הכלכלי של המשיב, שאליבא דטענתו בכי רע שכן הוא שרוי בחובות כבדים, אין לי אלא לקבל את דברי המבקשות מיום 31.10.24 אשר הוגשו בתגובה להודעה המשלימה, אם כי לאו דווקא מטיעוניהן.

ו. משמעות הדבר היא, כי לאחר עיון במסמכים אותם הגיש המשיב, לא התרשמתי מקיומו של צורך כלכלי המצדיק אף לא את שחרור הרכוש מושא המחלוקת המצומצמת - הרכב התפוס ברישום והפיקדון המוקפא.

ז. מעיון במסמכים שצורפו להודעה המשלימה עולה, כי בשונה מהכתוב בהודעה המשלימה בנוגע לחוב של המשיב בסך של 33,000 ₪ לרשות המיסים, בחוב של המשיב בסך של 158,000 בגין מס רכישה, ובנוסף בחוב של המשיב בסך של 139,000 ₪ בגין מס שבח, בפועל, ככל שהדבר נוגע למשיב עצמו ולחובותיו לרשות המיסים, מדובר, לכל היותר, בחוב מס רכישה - הא ותו לא.

ח. ודוק: חוב מס השבח אינו חוב שחב בו המשיב אלא של הצד השני (המוכרים) בעסקת המקרקעין משנת 2016, וממילא, כעולה ממסמך שצורף להודעה המשלימה, אין יתרה לתשלום בגין מס השבח.

ט. אשר לחוב מס בסך של 33,000 ₪ לרשות המיסים, הרי שעל פני הדברים וכעולה מהמסמכים שצורפו להודעה המשלימה, מדובר בחוב מס הרכישה המקורי שהושת על המשיב ואשתו בגין רכישת מקרקעין בשנת 2016. דע עקא שחוב מקורי זה, לאחר שצמח ותפח, עמד בתאריך 2.9.24, לאחר תנועות הקטנה, על הסך של 128,272 ₪ ולא על הסך של כ-158,000 ₪.

י. מכאן, שכעולה מהמסמכים שצורפו להודעה המשלימה, חובות המשיב הנוגעים למקרקעין שרכש במשותף עם אשתו בשנת 2016 מסתכמים בסך של 128,272 ₪, נכון לתאריך 2.9.24. י"א. בהיעדר מסמכים עדכניים למועד הגשת ההודעה המשלימה, אין ביכולתי לדעת אם חוב זה שולם, או שמא המשיך לתפוח.

י"ב. אשר לפלט יתרת חשבון בנק של המשיב מתאריך 28.9.24 ועד לתאריך 27.10.24, הרי שמהפלט עולה כי בתאריך 10.10.24, ארבעה ימים לפני הדיון, עמדה היתרה על סך 202,797.08 ₪.

י"ג. עם זאת, בתאריך 15.10.24 - יום לאחר הדיון, הועבר סך של 58,140 ₪ לחשבון אחר שפרטים אודותיו ואודות זהות בעליו לא נמסרו במסגרת ההודעה.

י"ד. ככה או ככה, נכון לתאריך 25.10.24 נותרה בחשבון יתרה בסך של 144,657.08 ₪.

ט"ו. יתר על כן, צודקות המבקשות בטיעון כי המשיב שב לעבודתו, ואכן, כפי שניתן לראות מפלט החשבון, בתאריך 2.10.24 הופקד בחשבונו שכר בסך של כ-19,000 ₪. בנוסף הופקדו בחשבון שיקים בסך הכולל של כ-12,000 ₪ שלגביהם לא ניתן הסבר מטעם המשיב.

ט"ז. לסיכום הדברים הנוגעים למצבת חובותיו של המשיב אציין, כי על פני הדברים המשיב נדרש לשלם חוב מס רכישה בסך של כ-128,000 ₪ שמקורו ברכישת מקרקעין בשנת 2016, אולם מצבת חובות זו אינה עומדת בחלל ריק, שכן על מנת לקבל תמונה כלכלית הוליסטית מדויקת ומלאה אודותיה, יש לבחנה לאור הכנסותיו, נכסיו והוצאותיו של התא המשפחתי (המשיב ואשתו), ובעניינים אלה, לא הניח בפניי המשיב נתונים מלאים.

י"ז. במצב דברים זה, עצם העובדה כי קיים חיוב אחד בגין מס רכישה, כשמנגד יתרת זכות גבוהה יותר מחוב מס הרכישה בחשבון הבנק, ובנוסף תזרים הכנסות והוצאות שוטף, הרי בהתאם למסמכים שצורפו להודעה המשלימה מטעם המשיב, מתגבשת תמונה המעידה על נכסים ועל יכולת כלכלית, להבדיל מחוסר או מצוקה כלכלית, זאת באופן מצרפי לעובדה שלא הוצג בפני צורך קונקרטי כזה או אחר, בוודאי לא אקוטי, המצדיק, בנקודת הזמן הזו, את שחרורם של התפוסים מושאי המחלוקת המצומצמת, באופן הגובר על האינטרס הציבורי ו/או החקירתי.

י"ח. עוד אציין, כי לא ניתן להתעלם מכך שגם בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה הוארכו צווי התפיסה, ובשים לב לחלקו המרכזי של המשיב שהחשדות נגדו חולשים על יתר תתי הפרשיות, הצורך בהמשך תפיסת רכוש המשיב מתחזק אף יותר.

41. סיכום

במצב הדברים האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה, כי בשלב הזה יש להיעתר לבקשה ולהאריך את תוקף התפיסה ב- 180 ימים (תחילת מניינם בתאריך 2.9.24), ולהחילה על כלל התפוסים.

בשולי הדברים אציין, כי ככל שתתבקש הארכה נוספת של התפיסה, וככל שיוצגו בפני נתונים חדשים ו/או שונים מטעם המשיב, ברי כי אדרש לדברים לגופם, לרבות לעניין קיומו של צורך קונקרטי במכירת רכב הקיה התפוס ברישום בלבד, בשים לב לכך שקיימת ירידת ערך עם חלוף הזמן, כך שטוב יעשו הצדדים, אם בעתיד, ככל שהדבר ידרש, יבואו בדברים בעניין זה.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

הקלסר שהוגש יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"ה, 12 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.